

[Melchior]

Jeg takker justitsministeren, men er lidt skuffet over konklusionen.

Jeg hæftede mig ved, at justitsministeren sagde, at man ikke vil indlede sådanne forhandlinger, og det er baggrunden for mit supplementsspørgsmål, som lyder: hvordan vil man stille sig til sagen, hvis den tages op af Dansk Politiforbund? Men resten af svaret tyder jo på forhånd ikke på, at man vil stille sig særlig velvilligt, og det kan jeg ikke rigtig forstå, for nok er der denne mulighed, som justitsministeren omtalte til sidst, for pensionerede politifolk for at udføre en vis tjeneste, men det blev udtrykkelig sagt, at dermed imødekommer man en del af de ønsker, der fremsættes. Jeg er da også bekendt med, at netop ikke alle, der har evne til og ønske om at fortsætte i tjenesten, kan få adgang dertil. Ergo er der en mulighed for at øge politiets styrke ved at udvide denne adgang.

Jeg finder justitsministerens svar her vanskeligt foreneligt med det politiske flertal, der i dag er i folketinget, og som jo ikke mindst manifesterer sig i regeringspartierne. Og meget i de erklæringer og bevillinger, som er henholdsvis udstedt og søgt af regeringen, tyder på, at hvis f. eks. politiskolen havde en større kapacitet, ville man hurtigere få bragt politistyrken op med det mulige antal. Nu er der altså en begrænset kapacitet. Vi har ikke den politistyrke, som jeg forstår justitsministeren ønsker vi skal have. Vi har mulighed for at skaffe den, og alligevel siger man nej til en sådan naturlig adgang.

Jeg er ikke uenig i det, der lå i ministerens svar om, at man har en ret naturlig grænse ved at give politifolk en tidligere afgangsalder, men derfor har jeg også i begrundelsen for mit spørgsmål peget på, at man kunne lade ældre politifolk tage lettere tjeneste og derved frigøre andre kolleger til den vanskeligere og mere krævende tjeneste.

Jeg vil derfor gerne lokke ministeren til dog at sige, om hun i positiv ånd vil modtage oplæg til forhandling, hvis et sådant kommer fra Dansk Politiforbund.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil gerne sige til hr. Melchior, at jeg tror, at med hensyn til hovedformålet med hr. Melchiors spørgsmål, at sikre en bedre politimæssig dækning, er vi fuldstændig enige. Det, vi kan diskutere, er, på hvilken må-

de vi kan realisere dette mål. Og så stilles der det direkte spørgsmål til mig, hvordan vi vil stille os i justitsministeriet, hvis der kommer et udspil.

Må jeg ikke for det første sige, at vi har ikke fået noget udspil. Der er indgået en aftale, der løber over en årrække, og derfor var det, jeg svarede, at jeg ikke fandt grundlag for at indlede forhandlinger om at ændre denne aftale. Hvis der måtte komme – det ved jeg intet om – et udspil, må vi naturligvis også se på dette, men det hele skal også ses i lyset af, at vi kan bevare en hensigtsmæssig aldersfordeling inden for politiet.

Hvis hr. Melchior ønsker det, er der jo mulighed for eventuelt gennem retsudvalget – det kræver sikkert mere konkrete oplysninger, end jeg kan give her – at få nogle oplysninger om, hvordan det ser ud i fremtiden med aldersfordelingen inden for politiet; det vil jeg naturligvis altid være parat til.

Jeg tror, der var en enkelt misforståelse i hr. Melchiors opfattelse af, hvad jeg har sagt. Jeg nævnedes denne særlige ordning, man har, hvorefter de polititjenestemænd, som afskediges med pension efter det fyldte 60. år, har mulighed for at træde ind igen. Jeg forstod hr. Melchior sådan, at det kun var en del, der kunne få deres ønske om at gøre dette opfyldt. Det var nu ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at dermed opfylder man ønsket hos en del polititjenestemænd, og dermed mente jeg, at det ikke er givet, at alle ønsker det.

Melchior (CD):

Jeg beklager, hvis jeg har hørt fejl, men min oplysning er altså stadig korrekt: det er ikke alle de politifolk, der ønsker at fortsætte, som har mulighed derfor under den nuværende ordning.

Så var jeg meget glad for – og her vil jeg da takke uforbeholdent – at ministeren siger, at vi er enige om målet; så er spørgsmålet kun, sagde ministeren, hvordan vi skal nå dette mål. Jeg hørte ikke nogen antydning hverken i ministerens første eller andet svar af, at ministeren selv eller regeringen har forslag til en måde at nå det på. Nu har jeg anvist en mulig måde. Hvis der findes bedre måder, har justitsministeren sikkert gjort sig tanker derom. Jeg ved ikke, om vi kan få en antydning af, om spørgsmålet overhovedet